

Dosarul nr. 2ra-1454/19

Prima instanță - (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) L. Bagrin

Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, I. Țurcan, V.Cotorobai

ÎNCHEIERE

4 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Oleg Satin, reprezentat de avocatul Vladimir Mării,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Golubovschi împotriva lui Oleg Satin cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori,

împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 15 iunie 2018, Elena Golubovschi, reprezentată de avocatul Tatiana Guzun, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Oleg Satin, prin care a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori xxxxx, xxxxx și xxxxx, stabilit prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 6 octombrie 2014 și încasarea din contul pârâtului Oleg Satin a pensiei de întreținere a copiilor minori în sumă fixă de 1 500 de lei lunar pentru fiecare copil, începând din data înaintării acțiunii și până la atingerea majoratului de către minori, precum și dispunerea executării imediate a pretenției cu privire la încasarea pensiei de întreținere.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că la 3 martie 2006 a încheiat căsătoria cu pârâtul, înregistrată în Registrul actelor de stare civilă la Primăria Durlești, în sub nr. 12.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 mai 2006, s-a dispus încuviințarea adopției minorului xxxxx de către Oleg Satin, s-a înscris Oleg Satin în actele de înregistrare a nașterii ale minorului în calitate de părinte adoptiv, s-a schimbat numele copilului minor din xxxxx în xxxxx și patronimicul Oleg.

Din căsătorie, la xxxxx, s-a născut fiica xxxxx, iar la xxxxx s-a născut fiica xxxxx.

Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 6 octombrie 2014 (corectată prin încheierea judecătorească din 18 decembrie 2014), căsătoria

încheiată între reclamantă și pârât a fost desfăcută, fiind determinat domiciliul copiilor minori cu reclamanta și s-a încasat de la Oleg Satin în beneficiul Elenei Satina (Golubovschi) pensia de întreținere a copiilor minori în cuantum de ½ cotă-parte din veniturile pârâtului.

A menționat că potrivit informației publicate pe pagina oficială de internet a Biroului National de Statistică, minimul lunar de existență al copiilor cu vârsta cuprinsă între 7-17 ani este de 2 000 de lei, însă, echivalentul bănesc al cotei procentuale încasate în calitate de pensie de întreținere din veniturile pârâtului constituie circa 1050-1400 lei/lunar, revenind fiecărui copil o sumă cuprinsă între 350-460 lei.

Astfel, având în vedere faptul că pârâtul este apt de muncă și are obligația legală de a întreține copiii minori inapți de muncă, iar reclamanta cu capacitatea de muncă doar în proporție de 35%, care întâmpină dificultăți majore de angajare în câmpul muncii din cauza stării de sănătate, precum și din cauza faptului că angajatorii nu-i pot crea condiții speciale de muncă, minorilor nu le sunt asigurate nici condițiile minime de existență, fapt care contravine legislației internaționale și naționale în domeniu.

Prin urmare consideră că cuantumul pensiei de întreținere urmează a fi modificat din cotă procentuală în sumă bănească fixă de 1 500 de lei pentru fiecare copil.

În drept, cererea de chemare în judecată a fost întemeiată în baza prevederilor art. 64, 67 din Codul familiei.

Prin hotărârea din 6 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, depusă de Elena Golubovschi împotriva lui Oleg Satin cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori s-a respins ca nefondată.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 6 decembrie 2018, avocatul Tatiana Guțu, în interesele reclamantei Elena Golubovschi, a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii instanței de fond, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de avocatul Tatiana Guțu în numele și interesele reclamantei Elena Golubovschi.

S-a casat hotărârea din 6 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și s-a emis o nouă hotărâre, prin care:

S-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Golubovschi împotriva lui Oleg Satin cu privire la modificarea cuantumului pensiei de întreținere a copiilor minori.

S-a stabilit cuantumul pensiei de întreținere a copiilor minori xxxxx născut la xxxxx, xxxxx născută la xxxxx și xxxxx născută la xxxxx, ce urmează a fi încasată de la Oleg Satin în beneficiul Elenei Golubovschi, în sumă fixă de 1 000 de lunar pentru fiecare copil, începând cu data adresării în instanță - 15 iunie 2018 și până la atingerea vârstei majoratului de către copii.

În rest pretențiile înaintate de Elena Golubovschi împotriva lui Oleg Satin în actualul proces, s-au respins ca fiind nefondate.

S-a anulat Titlul executoriu eliberat în temeiul hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 6 octombrie 2014, privind încasarea de la Oleg Satin în

beneficiul Elenei Satina a pensiei de întreținere a copiilor minori xxxxx, xxxxx și xxxxx.

S-a încasat de la Oleg Satin în beneficiul statului taxa de stat pentru cererea de chemare în judecată în sumă de 1 080 de lei și pentru cererea de apel în sumă de 810 lei, de la achitarea căreia reclamanta/apelantă a fost scutită prin Lege.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că concluzia primei instanțe de respingere a acțiunii este greșită, deoarece instanța de fond nu a dat apreciere corectă probelor administrate, aplicând și incorect cadrul legal ce guvernează raportul juridic litigios.

În sensul dat a reținut că conform datelor statistice ale Biroului National de Statistică, valoarea minimumului de existență pentru un copil de 7-17 ani în mun. Chișinău, pentru anul 2018, este de aproximativ 2000 lei. Iar acest minim de întreținere, are o dinamică permanentă de creștere.

Astfel, a menționat că pârâtul are obligația de a participa la creșterea, educarea și întreținerea copiilor la un nivel și quantum egal cu cel de al doilea părinte, la întreținerea căruia și cu care domiciliază copiii după separarea părinților.

La fel, instanța de apel a remarcat că pârâtul nu a negat argumentele invocate de reclamantă referitor la schimbarea, prin înrăutățire a stării materiale și financiare a copiilor minori și că ea are capacitate de muncă redusă, fiindu-i dificil să-i întrețină de una singură în modul corespunzător.

La 23 mai 2019, Oleg Satin, reprezentat de avocatul Vladimir Mării, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu soluția instanței de apel, invocând că a interpretat eronat normele de drept din codul familiei, prin prisma circumstanțelor cauzei, și nu a aplicat normele de drept care urmau a fi aplicate.

Astfel, consideră că instanța de apel nu a dat apreciere cuvenită prevederilor art. 76 alin. (1) din Codul familiei și nu s-a expus clar din ce motiv contrar acestor prevederi consideră imposibilă încasarea pensiei de întreținere sub forma unei cote-părți reieșind din faptul că s-a constatat că are unica sursă de venit - salariul, cât și prevederile art. 76 alin. (2) din Codul familiei, și anume că quantumul sumei bănești fixe încasate în conformitate cu alin. (1) se determină de instanța judecătorească, ținându-se cont de starea materială și familială a părților și de alte circumstanțe importante.

La fel, a invocat că soluția instanței de apel, care prezumă rețienrea practic a 100% din salariu, contravene mai multor norme de drept care urmează a fi aplicate în speță.

La 16 iulie 2019, avocatul Tatiana Guțu în numele și interesele intimatei Elena Golubovschi a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele dosarului atestă că recursul împotriva deciziei din 28 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarat la 23 mai 2019, în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva

Italiai, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Oleg Satin, reprezentat de avocatul Vladimir Mării, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Oleg Satin, reprezentat de avocatul Vladimir Mării.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Dumitru Mardari